

בש"פ 3973/23 - פלוני, בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3973/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 27.4.2023 בע"ח 62126-03-23 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע' מיכלס

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 27.4.2023 (ע"ח 62126-03-23, השופט ע' מיכלס). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום ברחובות מיום 14.2.2023 (פע"מ 16157-10-22, השופטת א' סבחת-חיימוביץ).

2. מקורו של ההליך שבפני בצו פיקוח שהוצא בעניינו של המבקש לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הפיקוח) לקראת סיום תקופת מאסר שריצה בעקבות הרשעתו בדין. ביתר פירוט, ביום 3.10.2017 הרשיע בית משפט השלום את המבקש בביצוע שורה של עבירות מין בקטינות בתקופה שבין חודש ספטמבר 2015 לאוגוסט 2016. בין היתר, המבקש הורשע בשלוש עבירות של בעילה אסורה בהסכמה לפי סעיף

עמוד 1

346(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), שלוש עבירות שעניינן צריכת מעשה זנות מקטין לפי סעיף 203ג לחוק העונשין (כנוסחו בעת ביצוע העבירה), וריבוי עבירות של הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הפיקוח מפני ביצוע עבירות מין. ביום 12.3.2018 בית משפט השלום גזר על המבקש 70 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי ותשלום פיצויים לנפגעות. להשלמת התמונה יצוין עוד כי למבקש שתי הרשעות קודמות בביצוע עבירות שעניינן פגיעה מינית בקטינות, מהשנים 2013 ו-2014. בתמצית ייאמר כי דפוס פעולתו של המבקש במרבית המקרים הללו - לרבות במקרה דנן - מאופיין ביצירת קשר עם קטינות באינטרנט כשהוא עושה שימוש בשם בדוי, ובהמשך לכך ניהול שיחות אינטנסיביות בעלות אופי מיני עמן, תוך ניסיונות לשכנען להיפגש עמו.

3. ביום 4.9.2022, לקראת שחרורו של המבקש ממאסרו בפועל, נערכה לו הערכת מסוכנות על-ידי מעריכה מטעם היחידה לפיקוח על עברייני מין, וזו קבעה כי מסוכנותו גבוהה. בהמשך לכך, ביום 13.10.2022 המדינה הגישה לבית משפט השלום בקשה למתן צו פיקוח למשך חמש שנים מיום השחרור.

4. ביום 23.10.2022 התקיים דיון בבקשה. בסיומו הורה בית משפט השלום על מתן צו פיקוח זמני וקבע דיון המשך כדי לאפשר למבקש להסדיר את ייצוגו. במסגרת הצו הזמני נאסר על המבקש, בין השאר, לגלוש באינטרנט, להחזיק במכשיר המאפשר גלישה באינטרנט, וכן לעבוד או להתנדב במקום המאפשר גישה לאינטרנט.

5. דיון ההמשך התקיים ביום 12.1.2023. במהלך הדיון עתרה נציגת המדינה להטיל על המבקש, במסגרת ההגבלות בצו הפיקוח, איסור גורף על גלישה באינטרנט. היא ציינה כי המבקש הפר בעבר צו פיקוח שבמסגרתו השימוש שלו באינטרנט הוגבל באמצעות חסמי גלישה שונים. הפרה זו התבטאה בכך שבפועל הוא השתמש באופן שיטתי במכשיר טלפון נייד שאותו הסתיר מקצין הפיקוח ובו הוא ביצע עבירות מין בקטינות באמצעות גלישה באינטרנט. באת-כוחו של המבקש טענה, מנגד, כי האיסור הגורף שהוטל על גישתו לאינטרנט מקשה על שגרת חייו היום-יומית, וטענה כי ניתן לצמצם את הפגיעה במבקש על-ידי הטלת מגבלה מצמצמת יותר, כגון הוספת חסמים לגלישה ברשתות החברתיות וצ'אטים. עוד הדגישה באת-כוחו של המבקש כי מתן צו פיקוח לתקופה של חמש שנים אינו מידתי.

6. בהחלטתו הנזכרת הורה בית משפט השלום על קבלת הבקשה באופן חלקי, כך שצו הפיקוח יחול לתקופה של שלוש שנים, שבמהלכה תיבחן האפשרות לשלבו בטיפול אשר עשוי להפחית את רמת מסוכנותו. בין השאר, בית משפט השלום קבע כי אין מקום לרכך את תנאי הגישה לאינטרנט שנקבעו בצו הזמני, וכי אין באמצעים שהוצעו על-ידי המבקש כדי לתת מענה, בעת הזו, לצורך בהגנה על הציבור, בפרט כאשר המבקש לא הוכיח שניתן לתת בו אמון. לצד זאת, בית משפט השלום הוסיף כי המבקש יהיה רשאי לבקש שינוי בתנאים אלו בחלוף תקופה, או אם ימצא עבודה המחייבת גישה למחשב או לטלפון נייד.

7. המבקש הגיש ערר על החלטתו של בית משפט השלום, ובו עתר, בין היתר, לצמצום ההגבלות המוטלות על גישתו לאינטרנט במסגרת צו הפיקוח, כשהוא חוזר ומדגיש כי אלו פוגעות בזכויותיו באופן שאינו מידתי. המבקש טען, בין השאר, כי הערכת המסוכנות שנערכה לו מוטה, וכן שזו אינה מייחסת די משקל לעובדה שהוא עבר טיפול בזמן שהותו במאסר. בנוסף, המבקש תיאר כי מצבו הבריאותי מאפשר לו לעבוד בעבודות משרדיות בלבד, המחייבות שימוש באינטרנט.

8. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את הערר, בקבעו כי בית משפט השלום איזן כראוי בין המסוכנות הרבה
עמוד 2

הנשקפת מהמבקש לבין הצורך להימנע מפגיעה שאינה הכרחית בשגרת חייו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי המבקש אמנם ניסה להשתלב בטיפול מספר פעמים, אך לא התמיד בכך, וכי עולה מההערכות הקליניות ביחס אליו שהתנהגותו מתאפיינת ברצידיביזם ובאדישות להשלכותיהן של העבירות שביצע. עוד הוסיף בית המשפט המחוזי כי הערכת המסוכנות שנקבעה בעניינו של המבקש התעצמה עם השנים, בשים לב לכך שבהרשעתו משנת 2013 זו הוגדרה כ"בינונית-נמוכה", ואילו מאז שנת 2017 היא מוגדרת כ"גבוהה". בית המשפט המחוזי ציין בבחינת "למעלה מן הצורך", כי ביום 23.3.2023 התקבל דיווח מיחידת הפיקוח האחראית על המבקש לפיו המבקש השתמש במכשיר הטלפון של אמו כדי לגלוש באתרים פורנוגרפיים, וכן כדי להתכתב ולהצטלם עם נערות ליווי - תוך הפרה של תנאי צו הפיקוח, והכול בעוד הערר בעניינו תלוי ועומד. לבסוף, בית המשפט המחוזי ציין כי יחידת הפיקוח אישרה למבקש להשתלב בארבע עבודות שונות שבהן לא נדרשת גישה לאינטרנט, וכי במהלך הדיון אישרה באת-כוחו של המבקש כי הוא אכן הועסק בעבודה שכזו.

9. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 16.4.2023 המבקש הגיש לבית משפט השלום בקשה לשינוי המגבלות שהוטלו עליו במסגרת צו הפיקוח. בבקשה צוין כי המבקש מצא עבודה בחברת משלוחים המחייבת שימוש ב"טלפון חכם". המדינה התנגדה לשינוי בתנאי צו הפיקוח, וצירפה את עמדת יחידת הפיקוח שלפיה אושרו למבקש ארבעה מקומות עבודה שונים שהציע המבקש עצמו, שאינם דורשים שימוש באינטרנט, כך שאין כל מניעה לשלבו במעגל העבודה גם ללא שינוי תנאי הצו. ביום 10.5.2023 בית משפט השלום דחה את הבקשה בהתבססו על עמדת יחידת הפיקוח. בית משפט השלום הוסיף כי המבקש לא צירף לבקשתו המלצה של רופא תעסוקתי וממילא לא ניתן להסיק כי הוא אינו כשיר לעבוד בעבודה שאינה משרדית.

10. הבקשה שבפני, שהוגשה ביום 24.5.2023, מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי, ובה חוזר המבקש, שבשלכ זה אינו מיוצג, על הטענות שהציג בפני הערכאות הקודמות. ביום 1.6.2023 המבקש הגיש הודעת עדכון ובה הוסיף כי הוא עתיד להתחיל בטיפול קבוצתי, וכן הדגיש כי הוא אמנם מועסק כעת בעבודה במחסן, אך כי המאמץ הפיזי הכרוך בכך פוגע בבריאותו.

11. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, כמו גם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה. הבקשה אינה עומדת באמות המידה המצדיקות דיון בה ב"גלגול שלישי", משאינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית, וכן אינה מעידה על כך שקיימות בעניינו של המבקש נסיבות יוצאות דופן הדורשות התערבות. הדברים אמורים מבלי להידרש לשאלה הדיונית שעניינה האפשרות להשיג על החלטות בעניין צו פיקוח בדרך של הגשת בקשת רשות ערר (ראו: סעיף 23 לחוק הפיקוח. כן ראו: בש"פ 2703/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.6.2014); בש"פ 5381/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.8.2022); בש"פ 8112/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.11.2022)). מכל מקום, אף לגופו של עניין, התרשמתי כי הערכאות הקודמות ערכו את האיזונים הראויים בעניינו של המבקש, ואף התחשבו בקשיים שהציג כשהעמידו את תקופת הצו על שלוש שנים, חלף התקופה של חמש השנים שהתבקשה. המבקש הורשע בהליך שביסוד הבקשה דנן בהפרת צו פיקוח, וכעולה מדברי יחידת הפיקוח הפר אף את הצו הנוכחי. במצב דברים זה, דומה ש"העובדות מדברות בעד עצמן" והצורך להגן על האינטרס הציבורי אינו מאפשר לצמצם את מגבלות הצו כמבוקש.

12. סוף דבר: בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בסיון התשפ"ג (15.6.2023).

ש ו פ ט ת
